

[Per Hækkerup.]

også de partier, der står bag den beslutning, som folkettinget har taget om at søge forhandling med fællesmarkedet med henblik på en eventuel dansk tilslutning til fællesmarkedet. Jeg tror derfor, at man skal vurdere forlignet også ud fra den større sammenhæng, der ligger deri, at med denne politik, i det omfang hvori denne politik lykkes, forberedes Danmark bedre til den eventuelle indtræden i det europæiske fællesmarked.

Men vi ved også, at den økonomiske politik ikke udelukkende bestemmes her i tinget, at den økonomiske magt i Danmark er delt op på en lang række organer, institutioner, faktorer. Det, vi har kunnet gøre her i tinget, er at træffe beslutninger, så vidt som den politiske magt i landet øver indflydelse på den økonomiske politik, men jeg vil gerne sige, ikke for at vi på nogen som helst måde skal løbe fra et ansvar, at den politik, som nu er tilrettelagt, må også forpligte andre. Jeg tænker på, at i mit parti havde vi helst set, at den almindelige omsætningsafgift var blevet gennemført i detailledet. Under indtryk af detailhandlerens — sådan har jeg forstået det — stærke modstand modsatte oppositionen sig dette, og vi bøjede os i sidste omgang, omend med betænkelse, for overhovedet at få dette til at komme i stand, bøjede os for kravet om, at omsætningsafgiften blev lagt i engrosledet.

Men dette må betyde, at den detailhandlerstand, som man herigennem har taget et vidtgående hensyn til, føler sin forpligtelse til ikke at misbruge situationen, føler sin forpligtelse til ikke at forøge sine avancer og sine indkomster som følge af engrosomsætningsafgiftens gennemførelse. Den detailhandlerstand, som har fået denne indrømmelse — jeg tror, de bliver kede af den, inden der er gået så forfærdelig lang tid, og jeg tror også, de vil opdage, at en omsætningsafgift i detailledet ud fra næsten et hvilket som helst synspunkt er bedre end en omsætningsafgift i engrosledet — denne stand må forstå, at nu er den den første befolkningsgruppe, til hvilken kravet bliver stillet om ikke at udnytte situationen, om ikke at presse større indkomster og større avancer ud af det end dem, den i forvejen har. Svinger detailhandleren på dette område, hviler der ikke blot et stort ansvar på den, men så vil det natur-

ligvis påvirke de fremtidige dispositioner, som også tinget må træffe.

Mange, nationalbankens direktør, pengevesenets folk o. s. v., har talt om, at de befinder sig i en tvangssituation, fordi regering og folketing ikke levede op til det ansvar, de havde for at føre en restriktiv finanspolitik. Ja vel, men det gør regering og folketing nu, nu tager regering og folketing ansvaret, og det må efter min opfattelse betyde, at også bankverdenen må tage hensyn til det, der sker her, og, når forholdene er gået noget mere i lave, ændre sin politik i overensstemmelse med den ændring, der her bliver gennemført ad finanspolitisk vej.

Regeringspartierne har fremsat et lovforslag om gennemførelse af økonomisk samordning, der er til behandling i et udvalg, en økonomisk samordning, hvorved vi ville forsøge at bringe de kræfter uden for denne sal, der øver indflydelse på den faktiske økonomiske udvikling, sammen til en drøftelse af vilkår og grundlag for dansk økonomi, en løbende drøftelse. Vi tror på, at en sådan økonomisk samordningspolitik ikke blot er mulig, men også nødvendig. Vi ved, at arbejdere og arbejdsgivere gennem deres organisationer har givet udtryk for tilslutning til en sådan tanke. Vi ved, at Industrirådets formand gjorde det for nylig i sin beretning. Vi ved, at andre ansvarlige erhvervsledere har gjort det samme. Der ligger her, så vidt jeg kan skønne, en mulighed for at få bragt de faktorer sammen i hvert fald til samtale, som er bestemmende for den økonomiske udvikling. Denne mulighed må ikke forspildes, denne mulighed må gribes, og jeg kan derfor ikke tro andet, end at også oppositionspartierne, som er sammen med os om tilrettelæggelsen af den del af landets økonomiske politik, det falder på det høje ting at tilrettelægge, må være enige med os i at forsøge at skabe en ramme for, at også øvrige faktorer, der er bestemmende for den økonomiske politik og økonomiske udvikling i Danmark, kommer sammen og så vidt muligt bringes på den talefod med hinanden, som er så nødvendig, hvis man skal have alle faktorerne til at virke i den samme retning.

Vi har efter min opfattelse alt for længe levet i en arbejdsløshedsøkonomi. Vi har kunnet glæde os over praktisk taget fuld beskæftigelse i de sidste 3-4 år, men indtil da har vi levet i en arbejdsløshedsøkonomi,